

kommet til at nedsette den Fremgangsmaade, det selv vil gaae ind paa, nemlig, at der kun skal være to Taxationsmænd ved Burderingen af alle Eiendomme. Det har jo herved udtalt, at denne Fremgangsmaade er mindre betryggende. Jeg seer det ikke saaledes; for mig er det afgjort, at der ikke ved Lovudkastets Bestemmelse er givet en mindre Betryggelse med Hensyn til de smaa Eiendomme; disse mindre Eiendomme ere jo nemlig saadanne, som daglig gaae i Handel og Wandel, og som Enhver med Letthed veed at vurdere, og derfor troer jeg ogsaa, at to Mænd lettere ville kunne vurdere dem end saadanne større Eiendomme, som der sjældent handles med. Derfor er det endog lettere at faae en nøiagtig Burdering af saadanne mindre Eiendomme ved to Taxationsmænd end at faae den ved en større Eiendoms Burdering af tre Mænd. Jeg tør derfor næsten paastaae, at disse Burdering ikke er mindre betryggende, men den mindre Eiendoms Burdering er lettere at udføre og kan efter min Mening netop derved lettere blive betryggende. Jeg skal saaledes henstille til Udvalget, om det ikke, da der rundt omkring er Folk, som dog ikke saa sjældent have haft Leilighed til selv at være med ved Taxationsforretninger og ofte have overværet dem, og disse ansee 3 Taxatorer med en Formand i Spidsen som ønskelig, kunde lade sig bevæge til at troe paa, at der af disse Taxatorer maa kunne afgives de meest betryggende Taxationer; jeg for mit Vedkommende er overbevist om, at det er Grundpilleren i Lovforslaget, at det netop bliver, som det er. Naar det er blevet sagt, at det maaskee vilde være bedre at have en Inddeling herredsviis, da troer jeg netop, at efter de nuværende Forhold, og efterat Loven af 26de Mai er emaneret, vilde det være bedst at tage hvert Amt for sig — tidligere har jeg maaskee tænkt en anden Ordning — da man derved igjennem en dygtig og samvittighedsfuld Mand vil kunne opnaae den forønskede Gensartethed. Hvad der efter min Overbeviisning er den bedste Control, er Valget af Mænd, som med Indsigt og Dygtighed forstaae deres Hverv, og som med god Villie for Sagen ere sig deres fulde Ansvar bevidst, disse ville vel vogte sig for

at gaae udenfor, hvad de maae finde er stemmende med god Orden og samstemmende med deres samvittighedsfulde og gode Overbeviisning. En saadan Formand, staer det idetmindste ganske klart for mig, opfylder sit Hverv uendelig bedre end nogen Anden, da han udenfor al Tvivl har den fornødne gode Indsigt i Sagen. Det erede Udvalg skal ikke frygte for, at der ikke vil findes den Slags Mænd, thi der vil kunne findes mange af dem.

S. Wedersen: Det er navnlig nogle Udtryk af den erede Ordfører, som have foranlediget mig til allerede paa dette Stadium at begjære Ordet. Det Spørgsmaal, som hovedsagelig for Doblekket er Gjenstand for Forhandlingen, er jo Spørgsmaalet om Formandsinstitutionens Bibeholdelse eller dens Iffebibeholdelse. Under Medveringen af det Forslag, som Udvalget i denne Retning har stillet, har den erede Ordfører udtalt sig paa en Maade, som jeg ikke kan billige. I den af ham givne Motivering er jeg nemlig ikke enig, uagtet den Conclusion, hvortil Udvalget er kommet, selvfølgelig har min Tilslutning, da mit Navn findes under den. Ordføreren udtalte blandt Andet, at det vilde være vanskelighed at finde Mænd, der vare skikkede til at udføre Forretningen som Formand for Taxationsmændene med den Omhu og Dygtighed, der var nødvendig, ligesom ogsaa til at opbevare de dertil hørende Protocoller, til at give de fornødne Udskrifter osv. med den Nøiagtighed, som var ønskelig og nødvendig. Denne Betænkelse har jeg ikke havt, og det er altsaa ikke denne Grund, som har bevirket, at jeg har sluttet mig til det af Udvalget stillede Forslag med Hensyn til det her omhandlede Punkt. Jeg troer ikke — deri er jeg fuldkommen enig med de tvende sidste erede Talere — at det er heldigt, at man fremstiller Sagen saaledes, som om der i saa store Kredse som Amtsråds kredsene skulde være Fare for ikke at kunne finde Mænd, der havde den fornødne Evne til at bestride et Hverv som det, hvorom der her er Spørgsmaal. Derimod mener jeg i Overensstemmelse med, hvad der indeholdes i Udvalgets Betænkning,